

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 10. oktober 2013 — Nagy Sándor (sag C-488/12) mod Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal, Lajos Tiborné Böszörményi (sag C-489/12), Róbert Gálóczi-Tömösváry (sag C-490/12) og Magdolna Margit Szabadosné Bay (sag C-491/12) mod Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal og Józsefné Ványai (sag C-526/12) mod Nagyrábé Község Polgármesteri Hivatal

(Forenede sager C-488/12 — C-491/12 og C-526/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 30 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — gennemførelse af EU-retten — foreligger ikke — Domstolen åbenbart inkompetent)

(2014/C 102/03)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Debreceni Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Nagy Sándor (sag C-488/12), Lajos Tiborné Böszörményi (sag C-489/12), Róbert Gálóczi-Tömösváry (sag C-490/12), Magdolna Margit Szabadosné Bay (sag C-491/12) og Józsefné Ványai (sag C-526/12)

Sagsøgte: Hajdú-Bihar Megyei Kormányhivatal (C-488/12), Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (C-489/12, C-490/12, C-491/12), Nagyrábé Község Polgármesteri Hivatal (C-526/12)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Debreceni Munkaügyi Bíróság — fortolkning af artikel 30 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — ubegrundet opsigelse — opsigelse uden oplysning om begrundelsen — tjenestemand ved et organ i den offentlige administration, der er blevet opsagt på grundlag af en bestemmelse i den nationale lovgivning vedrørende tjenestemænds stilling.

Konklusion

De Europæiske Fællesskabers Domstol har ikke kompetence til at besvare de spørgsmål, som er forelagt af Debreceni Munkaügyi Bíróság (Ungarn).

⁽¹⁾ EUT C 79 af 16.3.2013.

Domstolens kendelse (Første Afdeling) af 14. november 2013 — Banco Popular Español SA mod María Teodolinda Rivas Quichimbo og Wilmar Edgar Cun Pérez (sag C-537/12), og Banco de Valencia SA mod Joaquín Valldeperas Tortosa og María Ángeles Miret Jaume (sag C-116/13) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 1 de Catarroja og Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca — Spanien)

(Forenede sager C-537/12 og C-116/13) ⁽¹⁾

(Direktiv 93/13/EØF — artikel 99 i Domstolens procesreglement — forbrugeraftaler — låneaftale med pant i fast ejendom — procedure med henblik på realisering af pant i fast ejendom — kompetencen for den nationale ret, der skal påkende et søgsmål om tvangsfuldbyrdelse — urimelige kontraktvilkår — bedømmelseskriterier)

(2014/C 102/04)

Processprog: spansk

De forelæggende retter

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 1 de Catarroja og Juzgado de Primera Instancia n° 17 de Palma de Mallorca

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Banco Popular Español SA (sag C-537/12) og Banco de Valencia SA Jaume (sag C-116/13)

Sagsøgte: Maria Teodolinda Rivas Quichimbo og Wilmar Edgar Cun Pérez (sag C-537/12) samt Joaquín Valldeperas Tortosa og María Ángeles Miret Jaume (sag C-116/13)

Sagens genstand

(Sag C-537/12)

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Juzgado de Primera Instancia e Instrucción — fortolkning af Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29) — beskyttelse af forbrugerne for så vidt angår lån til erhvervelse af fast ejendom — under en fuldbyrdelsesprocedure anføres som indsigelsesgrund, at et vilkår i en låneaftale er urimeligt — nationale civile bestemmelser, som finder anvendelse på fuldbyrdelsesproceduren, og som udelukker denne indsigelsesgrund — nationale dommer uden beføjelse til at prøve, om et sådant vilkår er urimeligt

(Sag C-116/13)

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Juzgado de Primera Instancia de Palma de Mallorca — fortolkning af artikel 3, stk. 1 og 3, artikel 7, i og bilagets punkt 1, litra e) og g), og punkt 2, litra a), til Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29) — beskyttelse af forbrugerne på området for lån i fast ejendom — anvendelsen af nationale civile retsplejeregler i forbindelse med en procedure for overtagelse af pant — den nationale rets kompetence

Konklusion

- 1) Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at det er til hinder for en medlemsstats ordning som den i hovedsagerne omhandlede, hvorefter det ikke er muligt for en ret i forbindelse med en procedure med henblik på realisering af pant i fast ejendom, ex officio eller på forbrugerens anmodning at vurdere, om et kontraktvilkår i den kontrakt, der ligger til grund for inddrivelsen af den gæld, der kan tvangsfuldbyrdes, er urimeligt, eller at vedtage foreløbige forholdsregler, herunder bl.a. opsættende virkning af fuldbyrdelsen, når iværksættelsen af disse forholdsregler er nødvendig for at sikre den fulde virkning af den endelige afgørelse, som træffes af den ret, der behandler anerkendelsessagen, og som har kompetence til at prøve, hvorvidt vilkåret er urimeligt.
- 2) Artikel 3, stk. 1 og 3, i direktiv 93/13, punkt 1, litra e) og g), og punkt 2, litra a), i bilaget til direktivets skal fortolkes således, at for at vurdere, om et vilkår som det i hovedsagen omhandlede om førtidig ophævelse af et lån med pant i fast ejendom er urimeligt, er det navnlig af væsentlig betydning:
  - om den erhvervsdrivendes ret til ensidigt at ophæve aftalen afhænger af forbrugerens manglende overholdelse af en forpligtelse, som er af afgørende betydning i det pågældende kontraktforhold
  - om denne ret er fastsat for de tilfælde, hvor en sådan misligholdelse er tilstrækkeligt alvorlig i forhold til lånets varighed og størrelse
  - om den nævnte ret fraviger de gældende regler, såfremt der ikke er indgået nogen aftale mellem parterne, således at det gøres vanskeligere for forbrugeren, henset til de proceduremæssige midler, han har til rådighed, at få til adgang til domstolene og udøve sin ret til forsvar
  - og om den nationale lovgivning fastsætter egnede og effektive midler, som giver den forbruger, mod hvilken et sådant vilkår gøres gældende, mulighed for at afhjælpe virkningerne af den ensidige ophævelse af lånet.

Det tilkommer den forelæggende ret at foretage denne vurdering under hensyn til alle omstændighederne i den sag, der verserer for den.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 9.2.2013.
EUT C 171 af 15.6.2013.